

Между агнетата

(Изъ повѣстѣта „Овчарчето“)

Една сутринь дѣдо Димо събуди седемгодишния Добри съ думитѣ:

— Стани, Добри, стани да видишъ какъвъ гостъ ни дойде.

Добри скочи, отвори очи и трепна, — отпрѣдѣ му се люлѣеше и едвамъ държеше на краката си едно малко, току-що обагнило се агънце.

То треперѣше, майка му го ближеше и поблѣйваше:

— Беее!

Добри пригърна агънцето, цѣлуна го по муцунката, пригърна майка му, цѣлуна и нея.

— Кога, дѣдо? — запита Добри.

— Ей-току прѣди малко. Нека се постопли край огъня; а азъ ще ида да прѣградя. Отъ сега ще имаме много такива гости, — добави старецътъ и излѣзе.

Добри взе да пригръща пакъ агънцето, овцата обикаляше наоколо му и блѣеше. Но ето агънцето